

«Покололись роки на дрібні черепки...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Покололись роки на дрібні черепки
І пірнули в глибинь.
В них кохається вчений,
Припадає до них, мов до вуст нареченій,
Обдуває намул вікової ріки.

Не кубушку він стулить із них, а епоху.
І сарматка помчить із дитям на коні...
Бо війна почалась за помірок гороху, —
Від кубушки й мисок — черепки при вогні.

Може, й наше життя по череп'ї з пластмаси
Будуть вчені вивчать у прийдешні віки.
О, яке ж то безглуздя!
Від кожного часу
Залишає війна черепки.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/pokololys_roky_na_dribni_cherepky